

[Hanne Reintoft.]

at få med i et eventuelt forslag. Jeg kunne forstå, at ministeren var inde på problemet, og jeg håber meget, man forhøjer disse grænser, for det er netop dem, der gør, at loven ikke fungerer som en erstatningslov, hvor man får fuld erstatning for sit indtægtstab.

Det er også vigtigt, at reglerne om erstatning for svie og smerte bliver lavet om, fordi arbejderen her er henvist til civilt søgsmål og sagerne trækker meget længe ud. Tit føler den enkelte arbejder, at det er behæftet med alt for stor risiko at skaffe sig sagfører og føre en retssag, og vores domstoles uendelige ventetider på 2-3 år, hvis der skal ankes, fremmer jo ikke dette. Det er sådan i dag, at det er meget, meget lettere at få erstatning for svie og smerte, hvis man har været udsat for en trafikulykke end for en arbejdsulykke, og det er i hvert tilfælde ikke rimeligt.

Så vil jeg gerne tilføje, at der skulle gøres en meget mere aktiv indsats — og det havde jeg også gerne set havde været med i det socialdemokratiske forslag — fra arbejdstilsynets og arbejdsministeriets side ikke alene for at indskærpe arbejdsgiverne sikkerhedsbestemmelserne, men også for ligesom at sætte lidt skub i lægerne og sygehusene, så de bliver mere opmærksomme på de nye erhvervssygdomme. Man er tit alt for lemfældig og uopmærksom over for sådanne symptomer. Jeg ved selv, at man meget tit bare behandler et menneske uden overhovedet at grave tilbage i, om det kunne dreje sig om en erhvervssygdom. Her i den senere tid har man netop fået opmærksomheden henledt på disse sygdomme, f. eks. dem, det lim giver, man smører bag på disse fra-væg-til-væg-tæpper. Der er flere mennesker, der har gået i op til halvandet år og er blevet behandlet, uden at man har kunnet finde årsagen. Nu kommer det så pludselig frem i den medicinske faglitteratur, og så bliver man opmærksom på det, men jeg synes nok, der skulle noget mere forskning og en højere indberetningspligt til. Vi har indberetningspligt til revalideringscentre og så meget andet. Jeg synes også, vi skulle pålægge vores læger og vores sygehuse at indberette enhver ting, der mindede om en erhvervssygdom, og så intensivere forskningen af det.

Vi ved, at arbejderne i vores land har en højere sygelighed og en højere dødelighed end andre grupper, og derfor skulle vi som sagt meget gerne have et virkelig godt forslag, der giver meget større muligheder bl. a. for en meget effektivere og hurtigere administration.

Ib Christensen (DR):

Der er ingen tvivl om, at denne lov er forældet og trænger hårdt til revision, og vi er enige med forslagsstillerne i, at navnlig med hensyn til antallet af erhvervssygdomme er loven ganske forældet.

Vi kan altså tiltræde intentionerne hos forslagsstillerne; og for så vidt angår de punkter, der er nævnt, kan vi i alt væsentligt erklære os enige i dem. Men på et punkt må vi tage forbehold, nemlig hvor forslagsstillerne ønsker, at den nye lov skulle ændre på bevisbyrden, således at det skulle være arbejdsgiveren, der havde bevisbyrden, i stedet for arbejderne. Vi mener ikke, at nogen af delene skulle være tilfældet, vi mener, at det rigtige måtte være, at en eller anden uvildig instans havde, om jeg så må sige, bevisbyrden eller afgørelsen, således at hverken arbejdsgiveren eller arbejdstageren skulle pålægges en ensidig bevisbyrde.

Nu ser det ud til, at man allerede er kommet forslagsstillerne i forkøbet, og derfor kan forslaget for så vidt nok være overflødigt. Jeg fik af ministerens redegørelse tydeligt indtryk af, at denne arbejdsgruppe beskæftiger sig med en lidt større problemkreds, end der er rummet i de bemærkninger, som forslagsstillerne fremkommer med, og det ser vi kun med tilfredshed på.

Ordføreren for forslagsstillerne (Eva Gredal)

(S):

Da mit partis ordfører er sygemeldt, skal jeg på mit partis vegne takke ministeren.

Der kan konstateres to ting. Den ene er, at udvalget allerede er nedsat, og den anden, at det kommissorium og de arbejdsopgaver, der er lagt ud til udvalget, faktisk til ukendelighed ligner det, jeg selv havde lagt op til i den forrige regerings tid.

Der er tale om administrative ændringer og lovmæssige ændringer. Socialministeren kan administrativt ændre listen over erhvervssygdomme, og jeg er glad for, at mi-